

когато тя ще навърши 16 години. Въпреки че живее при семейството на момчето и участва в икономическите стратегии на домакинството, в продължение на 2 години момичето запазва своята девственост (Пампоров 2006: 166).

Момичетата на лингурари, хорохая, фичери се задомяват към 12-13-14 си година с момчета с една-две години по-големи от тях. “Тракийските” калайджии и лахо чакат обикновено 16-17 г. или пълнолетието, демирджийските момичета се женят на 18-20 г.

Подминалите тази възраст (макар и много рядко да се срещат) се смятат за стари моми („пурани мома”) и ергени („пурано”) и “никой не ги иска”. Те са подложени на подигравки и съмнение от останалите, вече задомени членове на общността, че “нещо не са наред”.

Докато циганските/ ромските момичетата от групите, живеещи в българските земи, се женят далеч преди навършване на пълнолетие, „то в Сърбия при джамбазите има друг обичай. Женят синовете си на 7-10 години, а момичетата са на същата възраст или по-стари – 10-15 до 25 годишни. Те казват, че жената трябва да печели за съпруга си през целия си живот... За да предпазят по-големите снахи да избягат от малките младоженци, бащата на момчето или някой друг по-възрастен мъж в семейството има незаконни полови отношения с булката. Причините, обяснени от самите цигани за тези женитби, са различни: вземат я, за да печели хляба на съпруга си; женят момчетата рано, за да имат внуци колкото си може по-рано, така че те да могат да отгледат децата докато са млади. В разговорите за децата, те имат предвид момчетата... В други райони казват, че колкото повече жени имат в къщата, тя толкова по-добре се развива, защото циганските жени работят – просят, предсказват бъдещето, гадаят на карти, крадат” (Petrovic 1935: 109).

Циганите/ ромите си имат свое обяснение за ранната женитбена възраст – традиция, запазена и спазвана от столетия. “Пламенната циганска любов е чиста измислица - пише Джипси Петуленгро в книгата си “Цигански живот”. Циганката се омъжва рано защото знае, че е по-лесно да се ражда на 17, отколкото на 37. Циганката е сляпо привързана към мъжа си. Тя се жени за три неща - да ражда много деца, да бъде другарка на мъжа си и да му помага в работата” (ЦДИА 526-к, 1, 1033).

Самите членове на етноса споделят: “Когато момичето е по-малко, по-лесно свиква с “тертипа” на свекървата, с новата къща, с новия ред. Трябва да свикне каквото каже свекървата, мъжът й. Да уважава родата на съпруга. Когато е малко, това става по-лесно” (м., р. 1957 г., фичер). Ако